

КОЙ ПАЗИ ВРАТАТА?

Дейвид Уилкерсън
7 Февруари 2000

Американските деца днес са изгубено поколение. Никое друго поколение в историята не е било заразено до такава степен от секс, наркотици, алкохол, алчност и убийства на толкова ранна възраст. Въпросът ми е: кого трябва да обвиним за това?

Всеки знае, че нещо ужасно се случва в училищата в нашата нация. Престъпността и насилието са станали толкова нормално нещо, че в много училища вече имат детектори за метал. Деца 7-и клас могат да се сдобият с пистолети и да избият съучениците си без да изпитват абсолютно никаква скръб.

Самата ни образователна система е станала зла и извратена. Учителите запознават учениците с атеизма, еволюцията, хомосексуалния начин на живот, с това, че секса е позволен на млада възраст, с това да не бъдат прекалено набожни. Учителя не може да сложи Библия върху бюрото си, но може да им покаже литература на други теми – от комунизъм до порнография.

Веднага след като съдебната ни система забрани Бог в училищата, Сатана пое техния контрол. Въпреки това съм убеден, че не корумпираната ни образователна система обрича децата ни.

Цялото ни общество е в морален колапс. Програмите за култура и изложбите са станали толкова мръсни и вулгарни, че са превърнали богохулството в нещо нормално. Дори уважавани лидери от правителството и бизнеса използват мръсни думи съвсем свободно. Те проклинат Христос и Божието име без дори да се замислят за това.

Моралният срыв на Америка е станал толкова голям, че дори либералите атеисти признават, че националните ни устои са под заплаха. Въпреки това не корумпираното ни общество застрашава децата ни.

Цялата медия днес изглежда е контролирана от демони. MTV е частната телевизия на дявола, а самия Сатана е неин президент. Музикалните клипове са станали чиста порнография, с мръсни, развращаващи текстове.

Човек ще се зачуди що за демонично обладани умове биха предложили такава перверзия на цяло поколение младежи. Продавачите на тази адска мръсотия напълно са унищожили живота им и вече нямат да се спрат пред нищо, докато не унищожат живота и на следващото поколение. Въпреки това, дори и ужасната музикална сцена не е отговорна за обричането на младите.

Секса в рекламата продава всичко. Вече никой сексуален акт не се счита за грях. Всичко е позволено, а с всеки изминал час Америка се потапя все по-дълбоко в разврата. И всичко това се предлага от медиите в споразумение със силите на ада. Но колкото и зли да са станали рекламните къщи, дори и те не са виновни за ужасното състояние на младите.

Може да се зачудиш относно влиянието на мъртвата, корумпирана църква, която внася светска мръсотия в Божия дом. Много пастири вече отричат съществуването на небето, ада и непорочното зачатие. Църквите им са се превърнали в празни черупки, които имат вид на благочестие, но са лишени от силата му, а службите им са толкова скучни, че младите си тръгват от там на талази. Младежите започват да си мислят, че християнството няма никакво приложение в живота им.

Много лидери на хваление са заменили химните с песни като рока по MTV, които едва споменават за Исус. Вместо да предлагат свято хваление, църквите вече изнасят пънк рок концерти, където застрашителни, татуирани членове на групите, които носят обеци по цялото си тяло се въртят подивяло, замърсявайки Божия дом с музиката на гневния бунт.

Но колкото и суха и светска да е станала компрометираната църква, дори и тя не носи основната вина за състоянието на децата ни.

Много родители, включително и християни, обвиняват всички тези неща за загубата на нашата младеж. Когато децата им се отклонят от пътя, обърнат се към алкохола или наркотиците, родителите се надигат срещу училищата, правителството, медиите, църквата, приятелите на техните деца. Някои от тях отписват децата си от държавните училища и ги записват в християнски такива. Но много често бунтарството на децата им само се усилва.

Дори и невярващи родители предприемат такива действия с децата си. Те не искат да имат нищо общо с религията, но пращат децата си на неделно училище, като се надяват, че това ще влее в тях някои положителни принципи. Те очакват, че само с един час седмично учителите с магическа пръчка ще преобразят децата им от млади бунтари в ангели. Но когато това не стане, тези родители обвиняват църквата за хаоса, които децата им продължават да носят у дома.

Кого да обвиним за загубата на децата ни?

Всички сили, които споменах играят роля в разпада на нашата младеж. Но нито училищата, културата, медиите, отвратителната музика или пък върналата се към греховете си църква сами по себе си причиняват цялото това опустошение. Истината е, че отговорността за това поколение младежи е най-вече върху родителите. Домът е мястото, където се сеят повечето семена на бунтарство и зло.

Бих искал да попитам родителите: знаете ли къде са децата ви докато вие се шляете и търсите благословение? Губите ли децата си междувременно? Може да твърдите, че Бог ви е променил и съживил, но ако дома ви е в бъркотия, ако децата ви все още показват признаците на бунтарството, сте пропуснали най-доброто от Бог.

Новото докосване от Бог поднови ли бремето за децата ви? Ако не е така, как можете да седите в Божия дом и егоистично да се наслаждавате на присъствието Му, след което да се върнете в къщи и да не ви е грижа за мрака в дома ви?

Моля, не ме разбирайте погрешно, не отхвърлям съживителните събрания, нито Божествените проявления. Самият аз съм преживявал истински духовни пробуждания и подбуждания от Святия Дух. Като служител на Евангелието аз знам, че Духа се проявява в плътта ни за да премахне нашата гордост, да изобличи духовната ни апатия и обнови нашия дух. Не казвам, че за цялото младежко бунтарство са виновни родителите. Има и други причини за това, че те се държат като света.

Нека ви дам определение за съживление: то се случва тогава когато стените и портите, които пазят Божия дом, бъдат възстановени. А тези стени включват вратите на всеки християнски дом. Нека обясня.

Книгата Неемия ни предлага жива картина за това какво се случва с църквата по време на опустошение и отстъпничество

Когато Неемия и 43 000 други еврейски патриоти се върнаха в Ерусалим, те видяха града си абсолютно разрушен. Стените бяха съборени, а портите – махнати, така че жителите му нямаха защита от враговете си. Цяло шествие противници обираха града, когато си пожелаеха: санавалат, амонците, престъпниците, крадците.

На тези врагове им беше дадена абсолютна власт поради отстъпничеството и непокорството на Израел към Божието Слово. Неемия писа: „... поради греховете ни; и властвуват над телата ни и над добитъка ни според волята си; а ние сме в голямо притеснение.“ (Неемия 9:37)

Тук Ерусалим изобразява църквата на Исус Христос днес. Както и онези израилтяни, много християни днес са под абсолютното господство на греха. И беззаконието в Божия дом е донесло притеснение и робство, като пръска отрова из Христовото тяло.

Как се случи това? Стените на истината бяха повалени – тези защитни бариери, които се издигат когато вярващите стоят върху Божието Слово. Поради греха и компромиса, който извършваме, тези защитни порти падат като оставят цели множества християни изложени на силата на Сатана.

А Неемия тук изобразява Божия план за възстановяване. Този човек знаеше, че за да се състои истинско съживление, трябваше да има сигурна защитна стена от истина около Божия народ.

Дали Неемия обикаляше около падналите стени на града и викаше за съживление или за свръхестествени проявления? Не. Единственото проявление, което се случи след пристигането на Неемия бяха мъжете и жените с кирките и лопатите в ръце. Те извършваха тежката работа по възстановяването на портите му. А Неемия ръководеше цялата работа.

Работата по възстановяването започна в момента, когато Неемия прие Божието бреме за опустошения дом. Когато той видя притеснението и укора на Божия народ, страданието им, Неемия падна на колене и извика: „Стената на Ерусалим е съборена, и портите му са изгорени с огън.“ (Неемия 1:3)

Какво направи след това Неемия? Той пости и се моли ден и нощ, изповядвайки греховете на Израел. „А когато чух тия думи, седнах та плаках, и тъжах няколко дни; и постих и се молих пред небесния Бог“ (стих 4)

Това е началото на истинското съживление – когато хората около Неемия взеха Божието бреме за църквата, която тънеше в грях. Благочестивото общество пости и се моли на Бог да започне да започне да възстановява стените и портите, които ще защитят народа Му от врага.

След като стените на Ерусалим бяха изградени отново и портите му издигнати, бяха постановени пазачи и стражи във всеки дом

Стените и портите не стават за нищо без пазачи, които да знаят какво трябва и какво не трябва да допуснат през тях. Затова Неемия казва: „А като се съгради стената и поставих вратите, и определиха се вратарите, певците и левитите“ (Неемия 7:1)

Обърнете внимание, че вратарите не бяха винаги левити. Те бяха миряни – музиканти, грънчари, хора от всяка сфера на живота. И на тях им беше наредено: „Да се не отварят ерусалимските порти преди да припече слънцето; и вратите да остават заключени и залостени“ (стих 3).

Бог казваше на хората Си: „Домът ми ще бъде място на светлина, тъмнината не е разрешена вътре. Нека всеки и всичко, което влиза вътре бъде ясно, покорно на светлината на Словото Ми.“

Наскоро научих тъжната история на един служител на огромна църква. Този човек беше известен в региона си и беше изобличен в прелюбодеяство и злоупотреба с църковни пари. Някои благочестиви пастири в региона бяха загрижени и отидоха при старейшините в църквата на пастира. Те предложиха служителя да бъде освободен за 6 месеца. След това се събраха с него и предложиха подкрепа, предложиха му да го възпитат, да му послужат и възстановят – всичко това е в съгласие с Библията.

Но старейшините отхвърлиха предложението им. Те решиха да задържат служителя, без да го дисциплинират въобще. Казаха на пастирите: „Не искаме да пропусваме службите на пастира ни. Той е толкова сладкодумен говорител. И освен това той наистина е добър човек дълбоко в себе си, истински приятел на нас и на църквата. Знаете, че всички имаме своите слабости.“

Една жена в събранието се съгласи с това и каза: „Не ме интересува какво е направил нашия пастир. Неговите проповеди са единствения начин, чрез който мога да доведа спасения си съпруг на църква. Гласувам той да остане.“

Всички тези хора имаха ясната Божия задача да действат като вратари. Но те отказаха да затворят портите си за тъмнината. За съжаление, те позволиха да бъдат подвластни на човешко робство.

Обръщам се към всеки старейшина, който чете това послание, включително и старейшините в Таймс Скуеър Чърч: не позволявайте дори на себе си да бъдете заслепени за Божието Слово поради близките си отношения с някой служител. Вие сте били назначени от Бог да пазите портите на дома Му. И ако някой донесе евангелие в църквата ви, което не е според Библията, ваше задължение е да кажете с любов на този проповедник, че греши.

Не казва, че старейшините трябва да се държат като шефове и да контролират всичко. Веднъж изживях ужаса от това с мен да злоупотреби една такава групичка в първата църква, която пастирувах. Стисналите юмруци си старейшни там бяха прогонили всеки пастир, когото имаха през последните 30 години.

Бях едва 19 годишен, когато започнах да пастирувам църква, а всеки 19 годишен прави грешки. Но един ден четирима старейшни ме извикаха вътре, накараха ме да седна в една стая и ме обвиниха в това, че съм диктатор. Те продължаваха да ме обвиняват без ми позволяват да кажа дума. Това беше най-лошото преживяване в младежките ми години.

Когато всичко приключи, всичко, което можах да кажа беше: „Божие Слово казва да не докосвате помазаниците Му. Така че ако вярвате, че Бог ме е помазал да бъда пастир на тази църква, значи грешите като ме обвинявате по този начин. Нека Бог отсъди.“ За съжаление всичките тези мъже получиха Божието наказание след известно време.

Като вратари, ние трябва да пазим вратите на Божия дом със смирение – чрез пост, молитва и любяща загриженост, изразена чрез страха от Бог.

Неемия каза: „Поставете стражи из ерусалимските жители, всеки на стражата си, всеки срещу къщата си“ (Неемия 7:3)

Според Неемия, трябваше да се назначат стражи не само на портите на святия град, но също така и във всеки дом. Накратко, главата на всяко семейство – родителите – бяха отговорни за всичко, което влизаше в дома им.

Божие послание тук е кристално ясно: бащите и майките трябва да пазят дома си от всеки демоничен враг, който се опитва да влезе вътре. Това означава, че вие сте отговорни за всяка книга, песен, приятел, който детето ви води у дома. Вие сте отговорни също така за всяко влияние в дома ви, било то телевизия, видео или интернет.

Аз искрено вярвам, че родителите днес имат нужда от повече мъдрост и разбиране отколкото всяко друго поколение в историята. Сатана има още много зли открития и тънкости, които да използва срещу Божия народ. И само чрез ежедневна, прилежна молитва и потапяне в Божието Слово ние ще имаме сила срещу него за да опазим домовете си.

Преди да продължите да четете, искам да окуража всички самотни родители: Бог знае, че се опитвате да бъдете и майка и баща на децата си. Но призова му към вас си остава същия: вие сте назначените пазачи на дома ви. Не можете да чакате да се появи партньора ви и да свърши вашата работа. Господното обещание ви дава цялата благодат и сила, ако отстоявате Словото Му в дома си.

Докато си мисля за двете момчета в Колорадо, които убиха съучениците си и се самоубиха, се чудя: къде са били родителите им? Тези момчета са правили бомби в гаража на къщата си. А домовете им бяха пълни с неща, които подсказват какво са майсторели: материали, които предизвикват омраза, заплашителни бележки, черни палта и шапки. Родителите им не са ли ги проверявали от време на време? Майките им не са ли влизали в стаите им да почистят и не са ли забелязали демоничните лични принадлежности? Очевидно на вратата им е нямало страж.

Когато днес видя тийнейджъри с продупчени езици, демонични символи и шарена коса, аз виждам, че това са симптоми. Такива деца крещат: „Мамо, татко, не се грижете за мен. Твърде заети сте, дори не забелязвате, че съществувам.“

Един ден всички ние ще се изправим пред съдилището и ще отговаряме на Господ как сме отгледали децата си. И в този момент никой от нас няма да може да се оправдае или да обвини някой друг. Следователно всички ние трябва да прегледаме себе си днес и да се запитаем: „Довели ли сме децата си до страха и съвета на Господ? Показали ли сме им живот пълен с любов и почитание към Бог?“

Спомням си като малък играех навън и чувах как майка ми се молеше за мен от третия етаж на къщата ни. Нейният пример остава жив в паметта ми. По-късно, когато Гуен и аз отглеждахме децата си, ние правехме същото, молехме се за децата си както пише в Притчи: „Господи, направи синовете ни като дъбове сред водите на живота. Превърни дъщерите ни в полирани камъни в двореца Ти. Пази всички тях от схемите на дявола.“

Всеки християнски родител има големи очаквания за детето си. Виждам това редовно в събранието ни, когато родителите изведат децата си напред, за да бъдат посветени на Господ. Пастирите се молят за Божията любов и защита върху малките. След това ги помазваме с масло и молим Святия Дух да ги обгърне с огнена стена.

Но понякога не мога да не се зачудя: колко от тези скъпоценни деца ще свършат в хватката на дявола – като наркомани, или ще станат престъпници – понеже майка им или баща им са спрели да се грижат за духовната атмосфера в дома им? Ще бъдат ли унищожени понеже родителите им са обхванати от собствените си проблеми и никога не им обръщат внимание и не ги възпитават правилно?

Може би си родител, когато го боли понеже е отгледал син или дъщеря, които вече не служат на Господ. Или, вероятно, сърцето ти е разбито, защото детето ти е наркоман или алкохолик. Виждаш как някога нежното ти дете се огорчава, закоравява и изгубва.

Това послание няма за цел да те осъди. Никой не може да върне миналото. Но имам един въпрос към теб. Когато погледнеш годините откакто си родител, запитай себе си: бил ли си истински пазач на дома си? Къпеше ли ежедневно в молитва децата си? Или пък беше твърде зает? Позволяваше ли на децата ти да те заплашват?

Всичко това е вече в миналото. Въпреки това все още има нещо, което можеш да направиш: все още имаш призива на стражаря да се молиш прилежно за спасението на децата ти. Така е – днес с молитвата си можеш да поправиш онова, което си пропуснал в миналото. Все още можеш да търсиш Божието лице, да окъпеш в молитва роднините ти и да призовеш осъждението от Святия Дух върху тях, за да ги заведе при Кръста.

Трябва да те предупредя – ако децата ти са се върнали към греха или са неспасени, не трябва да им проповядваш. Просто се моли за тях. Не можеш да натикаш никого в небесното царство. Наркоман след наркоман са ми казвали: „Ушите ми още пищят от виковете на майка ми. Чувах я до края на улицата.“

Няма истинска сила в това да повишиш глас, понеже цялата сила се намира в Святия Дух. И така подсили се с уважението към Божието Слово. Когато някой влезе през вратата на къщата ти, той ще усети Божиата власт в дома ти веднага, без да му кажеш и дума. А докато децата ти пораснат, ти си отговорен за това кой определя правилата в дома ти.

Библията е съвършено ясна, че ако отгледаш децата си с властта на Божието Слово, те няма да се отделят от това познание, когато пораснат. Може да се отклонят от него за кратко, дори и за няколко години, но накрая то отново ще ги доведе до истината.

Библията дава слово на надежда на всички родители, които скърбят поради дете, което се върнало към греха

Ето едно заветно обещание, което всеки родител трябва да запомни. То се отнася за деца, които са били изгубени и за онези, за които се грижите: “Но сега слушай, служителю Мой, Якове, И Израилю, когото Аз избрах: Така казва Господ, Който те е направил, И те е създал в утробата, и ще ти помага: Не бой се, служителю Мой Якове, И ти, Есуруне, когото Аз избрах, защото ще изливам вода на жадната земя, И реки на сухата почва; Ще изливам Духа Си на потомството ти, И благословието Си на рожбите ти; И те ще поникнат между тревата Като върби край течащи води.” (Исаия 44:1-4)

Обещанието към Израел се отнася и за нас днес. Думите на утеха се дават на всички онези, които са призвани (виж стих 1), което означава всичко, които са в Христос.

Господ първо ни казва в стихове 1 и 2: „Аз съм Господ, който те е направил и знам болката ти. Сега ще ти помогна. Не трябва да се страхуваш.“ Словото към Ерусалим в този стих означава праведник. С други думи Бог дава тези обещания на праведниците Си – славни, обвързващи, заветни обещания. Обещанията са:

Бог ще даде вода, за да утоли жаждата ни: „ще изливам вода на жадната земя, И реки на сухата почва“ (стих 3). Господ дал ли ти е утоляващо слово за жаждата ти? Дошъл ли е при теб в сухия ти период и наводнил ли те е с Духа Си? Пиеш ли чистата вода на Словото Му? Ако е така, значи можеш да изискаш друго заветно обещание: “Ще изливам Духа Си на потомството ти, И благословието Си на рожбите ти; И те ще поникнат между тревата Като върби край течащи води.” (стихове 3-4)

Както може би знаеш върбите растат бързо, стават големи и се разпростират нашироко. Често ги виждаш около водни потоци и басейни. Тук Бог казва: „Понеже ти си моя избраник, Аз ще излея Духа Си върху децата ти. И ще ги направя високи и силни в Господ.“

Докато четеш и препрочиташ тези стихове, аз те призовавам да поставиш там името на изгубеното ти дете. Изискай Божите обещания като се молиш: „Господи, Ти каза, че ще излееш Духа Си на детето ми. Сега благослови детето ми, Михаил. Излей Духа Си върху детето ми Сузана. Накарай ги да жадуват за живата Ти вода.“

Накрая Бог казва, че децата ти ще свидетелстват: „Аз съм Господен“ (стих 5). Какво невероятно обещание. Но тези обещания не са за всеки, който просто казва: „Аз принадлежа на Христос.“ Те са само за гладуващите, жадуващи родители, за онези, които пият ежедневно от Божието Слово, молят се редовно, молят Духа да излее върху тях силата и присъствието Си.

Ако това си ти, тогава моли се за Божите обещания. Изискай ги, те са твои и накарай Господ да се държи за тях докато ходатайстваш. След това окъпи семейството ти в молитва и гледай как бяга врага.

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 2000 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Who is Guarding the Front Door?](#) / [Кой пази вратата?](#)